

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Збірник наукових праць

Актуальні
проблеми
сучасної
філології

МОВОЗНАВЧІ СТУДІЇ

Випуск XVII

*Наукові записки
Рівненського державного
гуманітарного університету*

Рівне–2009

ББК 81 Збірник наукових праць Рівненського державного гуманітарного університету.
А 43 Актуальні проблеми сучасної філології. Мовознавчі студії.
4 Вип. 17. – Рівне: РДГУ, 2009. – 176 с.
УДК
811.161.2

У збірнику вміщено праці аспірантів, професорсько-викладацького складу мовознавчих кафедр Рівненського державного гуманітарного університету, Національного університету «Острозька академія» та інших вузів України з актуальних проблем граматичної будови української мови. Об'єктом лінгвістичного аналізу виступають структурні одиниці різних рівнів мовної системи. У полі зору мовознавців питання синтаксису, морфології, лексикології, мовної освіти тощо.

Для викладачів, аспірантів, студентів філологічних факультетів, учителів української мови.

Редакційна колегія:

Головний редактор **Шульжук Каленик Федорович**,
доктор філологічних наук, професор,
завідувач кафедри української мови
Рівненського державного гуманітарного університету,
дійсний член Академії наук вищої школи України

Заступник головного
редактора **Степанова Ольга Іванівна**,
кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови
Рівненського державного гуманітарного університету

Члени редакційної колегії:

1. **Архангельська А.М.**, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри загального мовознавства та славістики Рівненського інституту слов'янознавства Київського славістичного університету.
2. **Вихованець І.Р.**, член-кореспондент НАН України, доктор філологічних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту української мови НАН України (м. Київ).
3. **Вокальчук Г.М.**, доктор філологічних наук, доцент кафедри української мови Рівненського державного гуманітарного університету.
4. **Загнітко А.П.**, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української мови Донецького національного університету.
5. **Кірілкова Н.В.**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови Рівненського державного гуманітарного університету.
6. **Кузьмич О.О.**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови Рівненського державного гуманітарного університету.
7. **Мандрик Н.В.**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри методики викладання та культури української літератури Рівненського державного гуманітарного університету.
8. **Мірченко М.В.**, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української мови Волинського національного університету імені Лесі Українки.
9. **Тищенко О.В.**, доктор філологічних наук, професор, проректор з наукової роботи Рівненського інституту слов'янознавства Київського славістичного університету.
10. **Шкарбан Т.М.**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови Рівненського державного гуманітарного університету.
11. **Шульжук Н.В.**, кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри методики викладання та культури української мови Рівненського державного гуманітарного університету.

Упорядник: Степанова О.І.

Друкується за рішенням вченої ради
Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 2 від 25 вересня 2009 р.)

Адреса редакції: 33000, м. Рівне, вул. С. Бандери, 12. Рівненський державний гуманітарний університет.
(вул. Остафова, 31; кафедра української мови)

2. Вихованець І. Р. Нариси з функціонального синтаксису української мови / І. Р. Вихованець. – К. : Наук. думка, 1992. – 224 с.

3. Вихованець І. Р. Граматика української мови. Синтаксис : Підручник / І. Р. Вихованець. – К. : Либідь, 1993. – 368 с.

4. Масицька Т. Є. Граматична структура дієслівної валентності / Т. Є. Масицька. – Луцьк : Ред.-вид. відділ. Волин. держ. ун-ту ім. Л. Українки, 1998. – 208 с.

5. Плющ М. Я. Категорія суб'єкта і об'єкта в структурі простого речення. – К.: Вища шк., 1986. – 176 с.

6. Щербачук Н. П. Семантико-синтаксична структура у діалогічному мовленні (на матеріалі художніх творів): дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Щербачук Наталія Петрівна. – Рівне, 2006. – 213 с.

РЕЗЮМЕ

В статті описується семантико-синтаксическая структура простого елементарного предложения-реплики из предикатами действия и состояния, объясняются особенности реализации валентной рамки этих единиц, а также способы их выражения в диалогической речи.

УДК 81'367.335

Тамара ШКАРБАН

СКЛАДНІ КОНСТРУКЦІЇ З ОДНОРІДНОЮ СУПІДРЯДНІСТЮ НЕРОЗЧЛЕНОВАНОЇ СТРУКТУРИ

Досліджуються особливості функціонування складних конструкцій із присубстантивно-означальними однорідними супідрядними. Представлені висновки про довжину конструкцій, порядок розміщення частин і компонентів, синтаксичні засоби зв'язку, синтаксичні функції сполучних слів.

Ключові слова: конструкції з однорідною супідрядністю, складнопідрядні речення нерозчленованої структури, присубстантивно-означальні підрядні компоненти, синтаксичні засоби зв'язку, автосемантичний іменник, синсемантичний іменник.

Структурно-семантична класифікація передбачає виділення складнопідрядних речень нерозчленованої структури, у яких «підрядна частина має в головній опорний компонент (дієслово, іменник, прикметник, компаратив, прислівник) і займає прислівну позицію» [10, с. 260]. Цей тип включає речення з підрядними присубстантивно-означальними, дослідження яких залишається актуальним як на рівні складнопідрядного елементарного речення, так і в системі складнопідрядних багатокомпонентних утворень.

Складнопідрядні означальні речення виділяють в окремий тип предстваники різних синтаксичних шкіл. На думку мовознавців, «це свідчить про те, що вони мають досить характерні ознаки» [6, с. 446].

Незважаючи на вагомий внесок багатьох дослідників у вивчення формально-граматичної структури складних конструкцій з однорідною

супідрядністю (КОС) [2; 4; 5; 7; 8; 9; 11], висновки про особливості функціонування конструкцій окремих структурно-семантичних типів у сучасному мовознавстві відсутні.

За нашими даними, конструкції з означальними однорідними супідрядними активно функціонують у різних стилях сучасної української мови, виділяючись як структурно-семантичними особливостями, так і експресивно-виражальними можливостями.

Здебільшого блок означальних однорідних супідрядних займає постпозицію щодо головної частини: «Люблю я ті часи, коли земля цвіте, пташиний хор співає і славить у піснях тих сонце золоте» (М. Рильський); «Я хочу створить собі світ, в якому панує добро, де батько плакає синів, а мати навчає дочок» (С. Дорошенко);

До тих ми не добрались верховин,

Де глухарі таяться громокрилі,

Де бродить вуйко, ласий до малин,

Де олень яснорогой, в повній силі,

Гірських потоків п'є солодкий плин

Або пасеться у рясному зіллі (М. Рильський).

Рідше трапляються конструкції з інтерпозицією блоку однорідних супідрядних, наприклад: «Усю ту країну, де були колонії спожарів, де жили сусідні народці, греки прозивали «Велика Скуфь» або просто «Скіфія»» (З підручника).

Центральну позицію займають конструкції з двома-трьома підрядними означальними («Видатним пам'ятником німецького героїчного епосу є «Пісня про Нібелунгів», у якій розповідається про загибель Бургундського королівства під ударами гуннів у 437 р., звеличуються рицарські звичаї Німеччини VII ст.» (З підручника). Однак у художньому та публіцистичному стилях функціонують структури з більшою кількістю компонентів у блоці однорідних супідрядних. Такі конструкції здебільшого мають яскраві стилістичні функції: «В старі добрі часи, коли один з Дмитрів полагджував ще «Кавалки», другий учився, а третій щойно відазіатщувався, коли 22 січня було ще 18 серпня, коли за 12 годин можна було без перепон бути у серці батьківщини, виходив собі рік в рік, на всіх сливе австрійських мовах, вельми інтересний календар «Приятель жовніра»» (Я. Галан).

Сучасні лінгвісти присубстантивно-означальні речення здебільшого поділяють на два типи: 1) власне означальні речення, які будуються на основі синсемантичних іменників, та 2) означально-поширювальні речення, у головній частині яких функціонує автосемантичний іменник [3, с. 396; 6, с. 449; 10, с. 265]. У головній частині речень першого типу означувані іменники можуть узгоджуватися із займенниками *той, такий*. Наприклад: «*Не одлюби свою тривогу ранню, – той край, де обрїю хвиляста каламуть, де в надвечір'ї вітровії тчуть єдвабну сизь, не віддані ваганню*» (В. Стус); «*Тарас крокував тією ж алеєю – центральною, де колись його застукала весняна злива, де він бродив по теплих, бурхливих потоках,*

проїнявшись зненацька споминами далекого голоштанного дитинства» (В. Дарда). Однак регулярно функціонують і конструкції з власне означальними однорідними супідрядними, що приєднуються до головної частини, у структурі якої займенникові означення формально не представлені. Наприклад: «*Випадають секунди, коли ти не вирізняєш окремих вибухів, вони зливаються до купи, мов рокоти одного затято протяжного грому*» (Н. Тихий);

Я хочу створить собі світ,

де правда й надія живуть,

де кожний – господарем тут,

прикрашує землю святу (С. Дорошенко).

Нами зафіксовані складні конструкції з означально-поширювальними однорідними супідрядними, головна частина яких не вимагає підрядних компонентів: «*Друзі порадили їхати до рідного села, де менше спогадів, де може пригадатися дитинство...*» (Ю. Яновський); «*Слово «культура» було любимим словом Джіафера, яке його трохи п'янило, від якого очі в нього починали блищати і йому робилося тепло*» (Ю. Коцюбинський).

У досліджених нами КОС присубстантивно-означальні однорідні супідрядні можуть приєднуватися до головної частини за допомогою таких сполучних слів: **який** («*Ми, мабуть, просто виконаємо заповіт тих поколінь, які промовчали, які були згноєні по концтаборах або які просто, зігнувшись на цьому каторжному полі, як раби, мовчали...*» (В. Яворівський); «*Були сумні люди, яких вигнали з міст злидні й страх, які втратили родину й притулок*» (О. Довженко)); **котрий** («*Останніми роками популярність здобули багатосерійні фільми латиноамериканських країн, котрі відтворюють сюжети національних літературних творів, часто дуже перевантажені етнографічними сценами з численними піснями і танцями*» (З підручника); «*Вона таки мала Золоті Ключі до майбутньої української школи, котру вимріяла, у створення якої вкладала увесь свій талант*» (В. Скуратівський); **що** («*Їх усіх об'єднувало одне почуття єдиної сім'ї, те незабутнє і неповторне, що перед лицем щоденних небезпек*

гуртує на війні чисті серця юнаків, що лишається потім людині найдорожчим спогадом на все її життя» (О. Довженко); «Смішний мені той кучерявий бард, той правдоносець буйний і жахний, що обробив романтиків німецьких, що Вакенродеру і Тіку дав життя в гарячих образах» (І. Драч)); де («Нема спокою глибокій чаші, вона неначе пекельний казан, де киплять разом вогні і співи, де сплітається тісно в любовних чарах голос двох полів на честь богині кохання» (М. Коцюбинський); «Дід Сербиченко показав фронтовикам відмітне місце, де впродовж року, літо й зиму, ніколи не вицухав вітер, де його ще прадід мірошикував, – золоте місце на всю околицю» (Ю. Яновський)); **коли** («В північних місцевостях Землі влітку настає період білих ночей, коли небо навіть опівночі не темніє, коли зір майже не видно» (З підручника)).

Периферійну позицію займають КОС нерозчленованого типу, у структурі яких представлені різні сполучні слова. Наприклад: «В них знаходить він вповні відповідне місце й форму, бурхливий темперамент поета-публіциста, **котрому** у в'язаній віршованій формі було надто невигідно, а **якого** спроби порвати її окуви й піти за поривом пафосу кидали поета в обійми майже цілком голого метру, надто зрозумілого для модерного вуха і через те анітрохи не переконуючого» (В. Бобинський).

Сполучні слова **який, котрий, чий, хто, що** можуть стояти в будь-якому відмінку в блоці присубстантивно-означальних однорідних супідрядних, наприклад, у називному («І снують казку щастя, **що** зів'яло, **що** осінь всі сліди за ним затерла» (В. Бобинський)); родовому («Лій у казані клекотить, шкварчить, здійсмає бульби і видихує з себе страшенний чад, од **котрого** голова у свіжого чоловіка піде ходором, у виски застука кров, як ковадло молотками, у очах потемніє» (Панас Мирний)); знахідному («Образно кажучи, я відчув себе у становищі людини, яка не вміє плавати і **яку** одразу кинули на глибоке» (З газети)); орудному («Крім того, у них є свої пісні, яких вони не забули і не забудуть ніколи. Пісні, з **якими** вони йшли на бії у 1905 і 1917 роках, з **якими** вони будували своє творче й радісне життя, з **якими** відстоювали своє місто

від німецьких орд у грізні і героїчні дні 1941 року» (Я. Галан)); місцевому («Нелегко було польській шляхті правити країною, **в якій** понад 40 процентів населення складали нещадно знобилені і експлуатовані українці, білоруси і євреї, **в якій** більшість і польського народу животіла в безпросвітних злиднях» (Я. Галан)).

Трапляються конструкції з означальними однорідними супідрядними, приєднуваними до головної частини сполучними словами, що стоять у різних відмінкових формах, наприклад: «М. Г. Чернишевський вважав освіченою ту людину, **яка** здобула багато знань і, крім того, звикла мислити, і, **врешті-решт, у якої** поняття і почуття одержали благородний і піднесений напрям» (З посібника), «Для групи однорідних членів речення характерне поєднання з членом речення, **який** перебуває поза межами сурядного словосполучення і щодо **якого** вони визначаються як однорідні (підмети, присудки та другорядні) члени речення» (І. Вихованець).

У деяких конструкціях із означальними однорідними супідрядними сполучне слово стоїть не безпосередньо після означуваного іменника. Наприклад: «При видобутку корисних копалин геологічне середовище порушується кар'єрами, **площа яких** може досягати десятків квадратних кілометрів, а глибина яких простягається на сотні кілометрів» (З підручника); «З-поміж сурядних сполучників **вирізняється** асемантичний сполучник і(ї), який позбавлений семантичного навантаження і **роль якого** полягає у поєднанні предикативних частин у складносурядне речення» (І. Вихованець).

У художньому й публіцистичному стилях функціонують КОС, у яких підрядні означальні приєднуються до головної частини за допомогою сполучників. Наприклад: «Почув потребу, **щоб** хата сповнилась криком, гамором, **щоб** стіни двигтіли, вікна бряжчали і все тріцало» (М. Коцюбинський); «Розуміси, таке почуття, немовби щось таке, якась **немов неприємність**» (Ю. Смолич);

Та хтось із суєти, ниспосланий творцем,
Шпурне такий терновий погляд в вічі,
Що глиняна луска осунеться лицем

І лик мені вернеться чоловічий (В. Куйбіда).

У складних конструкціях з означальними однорідними супідрядними сполучні слова можуть виконувати такі синтаксичні функції: підмета («Він хотів почути відповідь на запитання про тайну, яка хвилювала, яка манила й мучила нас» (Ю. Смолич)), додатка («Сумою буде вектор, початок якого збігається з початком вектора *a*, а кінець його – з кінцем вектора *b*» (З підручника)), обставини («Міста ми бачили, де котиться з узбіч хвилястий виноград, де на стрімкому мурі гірлянди ніжних німф і дикі зграї фурій, де, ніби музика, солодка летиться річ» (М. Рильський)).

Мовознавець К. Ф. Шульжук вважає, що у складнопідрядних реченнях із підрядними присубстантивно-означальними на основні атрибутивні семантико-синтаксичні відношення можуть нашаровуватися додаткові семантичні відтінки [10, с. 270]. Такі випадки зафіксовані нами і в складних конструкціях з однорідними супідрядними, зокрема відтінки просторового значення: «Хіба він не знайде явку у рідному місті, де залізниця, депо, вагонні майстерні і кожний третій, без сумніву, свій?» (Ю. Смолич);

Печуть картоплю хлопці за тернами,

Де кураї та сонна лепеха,

Де днями ноги напікають мами,

А вечорами сонце вичаха

Та й котиться за озеро з корчами (Т. Журба);

часового значення:

Адже настає час,

коли набридає блакитне небо

і лагідний вітер,

і тихоспів птахів

набридають,

коли нудотно від випаровування

еуфемізмів і не звуків (В. Карачинцев);

причини: «...ота весняна золота бджілка

вкинула в хату щось таке, від чого білі стіни під низькою стелею осміхнулись, голуб перед образами крутнувся на нитці і козаки з червоного паперу, наліплені на стінах, узялися в боки» (М. Коцюбинський).

Складні конструкції з означальними

однорідними супідрядними можуть піддаватися парцеляції: «Тільки сам народ може знищити милітаризм у своїй державі. Той трудовий народ, що гине на позиціях, обороняючи інтереси панівних класів, і за спиною якого в тилу ховаються ці панівні класи і багатії» (Ю. Смолич);

Знову мотори гудуть, як і вчора,

Хлопці закрутки закручують круто,

Неман і Одер, і даль неозора,

Де нам судилося переступнути,

Де нам наснилися очі неволі,

Чорні рабині і жалоці орлі,

Де навіть пісня в німому полі

Нашим дівчатам петлею на горлі.

Де навіть цвіт отруїла духота,

М'ясо, і хліб, і вода – як отрава...

(А. Малишко);

Благословися, творчості житло!

Благословися, та все мудра тиша,

Де твориться не злочин і не зло,

Де в спокій саду вписуються вірші!

Де зерня задумів росте і пророста,

Цих днів позначене щасливими прикметами

(Г. Світлична).

Отже, складні конструкції з означальними однорідними супідрядними, з одного боку, відбивають особливості будови елементарних складнопідрядних речень нерозчленованої структури, з іншого боку, мають характерні ознаки складного багатокomпонентного речення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вихованець І. Р. Граматика української мови. Синтаксис. – К. : Либідь, 1993. – 368 с.
2. Гаврилова Г. Ф. Усложненное сложное предложение в русском языке. – Ростов-на-Дону, 1979 – 228 с.
3. Загнітко А. П. Теоретична граматики української мови : Синтаксис. – Донецьк : Дон НУ, 2001. – 662 с.

4. Казмин В. В. Сложное предложение с соподчинением в современном русском языке. – Краснодар, 1979. – 190 с.
5. Калашникова Г. Ф. Многокомпонентные сложные предложения в современном русском языке. – Х. : Вища шк. Изд-во при Харьк. ун-те 1979. – 159 с.
6. Слинько І. Г., Гуйванюк Н. В., Кобилянська М. Ф. Синтаксис сучасної української мови : Проблемні питання. –К. : Вища шк., 1994. – 670 с.
7. Уханов Г. П. Ряды однородных придаточных и структурные схемы сочинения / Уханов Г. П. // Синтаксис предложения : сб. науч. тр. – Калинин, 1983. – С. 71-93.
8. Шитов В. А. Сложные предложения с однородным соподчинением в современном русском языке / Шитов В. А. // Уч. зап. Вологодск. пед. ин-та . – 1956. – Т. 18. – С. 271-359.
9. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови : Підручник. – К. : Видавничий центр «Академія», 2004. – 408 с.
10. Шкарбан Т. М. Складні конструкції з однорідною супідрядністю в сучасній українській мові : автореф. дис. ...канд. філол. наук. – К., 1997. – 24 с.
11. Шульжук К. Ф. Складні багатокомпонентні речення в українській мові. – К. : Вища шк., 1986. – 183 с.

РЕЗЮМЕ

Исследуются особенности функционирования сложных конструкций с однородным соподчинением. Представлены выводы о длине конструкций, порядке размещения частей и компонентов, синтаксических средствах связи, синтаксических функциях соединительных слов.

УДК 81'367.335

Світлана ДАВНЮК

СТРУКТУРНІ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СУРЯДНО-ПІДРЯДНИХ КОНСТРУКЦІЙ У ХУДОЖНЬОМУ ТА ПУБЛІЦИСТИЧНОМУ СТИЛЯХ

У статті розглядаються структурні і функціонально-стилістичні особливості складних сурядно-підрядних конструкцій. Акцентується увага на вживанні цих конструкцій у художньому і публіцистичному стилях сучасної української мови.

Ключові слова: функціональні параметри складних речень, складні багатокомпонентні речення, сурядно-підрядні конструкції.

Питання функціональних параметрів складних речень у сучасному мовознавстві є актуальними на сьогодні, незважаючи на значну кількість праць, присвячених цій проблемі. Досліджуються як функціонально-стилістичні параметри складного речення в цілому, так і особливості вживання окремих моделей складних речень у певному стилі. Саме цьому питанню присвячені наукові роботи вітчизняних науковців: С. Я. Єрмоленко, К. Ф. Шульжука, Н. В. Шульжук, М. У. Каранської, О. О. Кузьмич та інших. У нашій статті ми ставимо за мету з'ясувати і окреслити структурні та функціонально-стилістичні особливості складних конструкцій з сурядністю і підрядністю (СКСП) у художньому та публіцистичному стилях.

Учені-дослідники складних багатокомпонентних речень визначають СКСП як модель СБР, що надзвичайно активно використовується майже в усіх і функціональних стилях російської, словацької, польської, болгарської та інших мов. Поглиблений аналіз функціонування СКСП у різних стилях сучасної української літературної мови, проведений нами, теж дає підстави зробити висновок, що досліджувані багатокомпонентні конструкції регулярно вживаються як в усній, так і в писемній сфері спілкування. Особливо інтенсивно вони використовуються у художньому і публіцистичному стилях, рідше – у науковому, офіційно-діловому та розмовному.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ І. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СИНТАКСИСУ	3
Шульжук К. Ф. Функціональні вияви вокатива	3
Щербачук Н. П. Особливості реалізації валентної рамки предикативів дії та стану в простому елементарному реченні-репліці	8
Шкарбан Т. М. Складні конструкції з однорідною супідрядністю нерозчленованої структури.....	13
Давнюк С. В. Структурні та функціонально-стилістичні особливості сурядно-підрядних конструкцій у художньому та публіцистичному стилях	17
Ричагівська Ю. Є. Складне речення поетичного мовлення як об'єкт стилістичного синтаксису.....	23
РОЗДІЛ ІІ. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛЕКСИКОЛОГІЇ	27
Адах Н. А. Експресивно-стилістичний потенціал авторських лексичних новотворів (на матеріалі поезії Василя Барки).....	27
Гаврилюк Н. В. Словотворчість київських неокласиків з погляду статистики	31
Максимчук В. В. Складні індивідуально-авторські субстантиви у лексиконі поетів Рівненщини	35
Поліщук О. Г. Авторські новотвори-репрезентанти колірної картини світу в українській поезії ХХ століття.....	40
Біловус Г. Г. Авторське використання фразеологізмів у повістях Тараса Шевченка.....	46
Локайчук С. М. Іншомовні запозичення в українській археологічній терміносистемі	51
Яременко Т. Г. Словотвірний потенціал дієслівної лексики зі значенням часу.....	57
РОЗДІЛ ІІІ. ПРОБЛЕМИ МОВОЗНАВЧИХ ТЕОРІЙ	65
Мединська Н. М. Філософське та лінгвістичне трактування категорії ознаки	65
Архангельська А. М. Родо-статева транспозиція як чинник експресивності маскулінних домінантів (ономасіологічний аспект)	70
Шевчук Т. Б. Концепт <i>щастя</i> в лексичній системі української мови	74
Нікульшина Т. М. Особливості вербальної експлікації лексико-семантичного мікрополя «місцевість» у зіставному аспекті (на матеріалі англійської та української мов)	78
Любимова С. А. Дослідження семантики похідних слів з основою «Flappeg».....	85
Войцешук Л. А. До питання філософії мовлення: Ф. де Соссюр, М. Бахтін, Дж. Л. Остін	88
Деменчук О. В. Параметрія семантичної відповідності експерієнтівів (на матеріалі лексики чуттєвого сприйняття англійської, польської та української мов)	91

РОЗДІЛ ІV. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИКИ ТЕКСТУ, СОЦІОЛІНГВІСТИКИ ТА КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ 100

Домилівська Л. В. Лінгвістичні доміанти художнього тексту як вербалізація авторської мовної свідомості.....	100
Чеберяк А. М. Сербіна Т. Г. Чинник особи адресата та його комунікативні ролі в композиційній організації мовленнєвого жанру «відкритий лист».....	104
Воробйова Л. М. Функції телереклами та її мовна форма.....	109
Степанова О. І. Особливості функціонування одиниць українського мовленнєвого етикету на сучасному етапі.....	112
Бобрикова Ю. В. Поетична культура молоді як елемент соціолінгвістики.....	116
Олексівець Л. С. Специфіка публічної монологічної мови.....	121
Дергач Д. В. Лінгвістична інтерпретація функцій топонімів у стилі масової інформації.....	125

РОЗДІЛ V. ПРОБЛЕМИ ТОПОНІМІКИ, ДІАЛЕКТОЛОГІЇ, ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ..... 131

Мандрик Н. В. Теоретичні засади вивчення питання про походження слов'янської писемності.....	131
Кирилкова Н. В. Оновлення семантики слова в авторському тексті.....	138
Кузьмич О. О. Топоніміка Холмщини як об'єкт лінгвістичних досліджень.....	140
Мазяр В. В. Структурно-семантична характеристика гончарської лексики в українських західнополіських говірках.....	143

РОЗДІЛ VI. ПРОБЛЕМИ МОВНОЇ ОСВІТИ 148

Шульжук Н. В. Формування комунікативної компетенції студентів-філологів в умовах нового теоретико-інформаційного змісту курсу «Сучасна українська літературна мова».....	148
Лещенко Г. П. Система формування мовної компетенції учнів загальноосвітньої школи.....	153
Гетманчук Н. О. Текст як засіб формування лінгвокраїнознавчої компетенції майбутніх учителів.....	162
Іщук І. С. До проблеми вивчення мовленнєвого етикету в школі.....	168

Наукове видання
Збірник наукових праць
Актуальні проблеми сучасної філології
Мовознавчі студії
Випуск XVII

Упорядкування та наукове редагування
Степанова О.І.

Технічний редактор
Литвак А.М.

ББК 81 Збірник наукових праць Рівненського державного гуманітарного університету.
А 43 Актуальні проблеми сучасної філології. Мовознавчі студії.
4 Вип. 17. – Рівне: РДГУ, 2009. – 176 с.
УДК
811.161.2

Здано до набору 25.09.2009р. Підписано до друку 6.11.2009р.
Формат 70x100¹/₁₆.
Папір офсетний. Друк на ризографі.
Гарнітура Times New Roman Cyr.
Умовн. друк. арк. 8.0.
Тираж 300 прим. Зам. 57/1.

Видавничі роботи: редакційно-видавничий відділ РДГУ
33000, м. Рівне, вул. С.Бандери, 12.
Рівненський державний гуманітарний університет.
Адреса редакції: м. Рівне, вул. Остафова, 31; кафедра української мови